

Kúria
végzése

Az ügy száma: Bfv.II.597/2022/10.
A határozat szintje: felülvizsgálat
A tanács tagjai: Dr. Somogyi Gábor, a tanács elnöke
Dr. Metzing Márton, előadó bíró
Dr. Harangozó Attila, bíró
Dr. Demeter Zsuzsanna, bíró
Dr. Boros Tibor, bíró
Az eljárás helye: Budapest
Az eljárás formája: tanácsülés
Az ülés napja: 2023. március 23.
Az ügy tárgya: zaklatás vétsége
Terhelt: ...
Elsőfok: Pesti Központi Kerületi Bíróság, 15.B.21.820/2016/169., ítélet, tárgyalás, 2020. február 14.
Másodfok: Fővárosi Törvényszék, 24.Bf.10.678/2021/10., ítélet, nyilvános ülés, 2022. április 1.
Harmadfok: -
Az indítvány előterjesztője: a terhelt
Az indítvány iránya: a terhelt javára
Rendelkező rész

A Kúria a zaklatás vétsége miatt a terhelt ellen folyamatban volt büntetőügyben a terhelt által előterjesztett felülvizsgálati indítványt elbírálva a Pesti Központi Kerületi Bíróság 15.B.21.820/2016/169. számú, valamint a Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság 24.Bf.10.678/2021/10. számú ítéletét hatályában fenntartja.

A Kúria végzése ellen fellebbezésnek vagy felülvizsgálatnak nincs helye, és ebben az ügyben az indítvány előterjesztője, valamint azonos tartalommal más jogosult újabb felülvizsgálati indítványt nem nyújthat be.

Indokolás

[1] I. 1. A Pesti Központi Kerületi Bíróság a 2020. február 14-én kihirdetett 15.B.21.820/2016/169. számú ítéletével a terheltet zaklatás vétsége [Btk. 222. § (1) bekezdés] miatt 2 évre próbára bocsátotta.

[2] A terhelt és a védő fellebbezése folytán eljáró Fővárosi Törvényszék mint másodfokú bíróság a 2022. április 1-jén meghozott 24.Bf.10.678/2021/10. számú ítéletével az elsőfokú bíróság ítéletét megváltoztatta; a próbaidő tartamát 1 évre enyhítette, egyebekben pedig a kerületi bíróság ítéletét helybenhagyta.

[3] 2. A jogerős ítéletben megállapított tényállás szerint a sértett 2009. és 2011. év közötti időben a terhelt gyermeke édesanyjának a jogi képviselőjét látta el.

[4] A terhelt a közte és a sértett közötti részben jogi, részben személyes ellentét okán abból a célból, hogy a sértett magánéletébe, mindennapi életvitelébe önkényesen beavatkozzon, 2013. január 31. és 2013. február 25., 2013. április 12. és 2013. május 9., 2013. június 16. és 2014. február 21., 2014. március 17. és 2014. június 23., 2014. július 31. és 2014. december 10., 2015. január 13. és 2015. május 14., és 2015. május 21. és 2015. július 3. napja közötti időben jellemzően heti, időnként napi gyakorisággal a sértettet rendszeresen és tartósan háborgatva az általa használt e-mail címről összesen 129 db elektronikus üzenetet küldött a sértett e-mail címére, amelyek a sértett számára a ... szám alatti ingatlanban váltak ismertté.

[5] II. 1. A jogerős ügydöntő határozat ellen a terhelt terjesztett elő felülvizsgálati indítványt.

[6] Ebben az elsőfokú bíróság előtt előadott ügyészi perbeszéd tartalma alapján arra a következtetésre jutott, hogy a bíróság a vádon túlterjeszkedve hozott vele szemben marasztaló ítéletet, mert a tárgyaláson részt vett ügyész kizárólag a vádban írtakhoz képest szűkebb kört érintő e-mailekben írt tartalom alapján látta megállapíthatónak a bűnösségét. Ez egyúttal azzal a következménnyel járt, hogy a fennmaradó e-mailek minimális számára tekintettel cselekményének rendszeres és tartós jellegére sem lett volna következtetés vonható.

[7] A további e-maileket illetően kifejtette, hogy az általa jegyzett publicisztikákról szóló értesítéseket sajtóetikai okokból küldte meg a sértett részére, éppen azért, hogy a róla megjelentetett publikációról értesülve gyakorolhassa a sajtószabadságról és a médiatartalmak alapvető szabályairól szóló 2010. évi CIV. törvényben biztosított jogait. Mindemelllett az értesítések sértett részére való megküldése saját védelmét is szolgálta, hiszen az Alkotmánybíróság 13/2014. (IV. 18.) AB határozatának [41] bekezdése értelmében a véleménynyilvánítás szabadsága még a hamis tény állításával vagy híresztelésével szemben is védett, ha a híresztelő nem tudott a tény hamisságáról és a foglalkozása által megkívánt körültekintést sem mulasztotta el. Éppen ezért az említett értesítések a zaklatás törvényi ismérveit nem meríthetik ki.

[8] Hasonlóképpen, a sértett és közte folyamatban volt eljárásokkal összefüggésben elküldött üzenetek tartalmát nem tartotta sem félelemkeltőnek, sem a magánéletbe való jogosulatlan beavatkozás célzatával bírónak. Álláspontja szerint a hivatalos eljárásokhoz fűzött észrevételek a zaklatás törvényi tényállási elemeinek nem feleltethetők meg.

[9] A „kettős eljárás tilalmának” megsértését is megvalósulni vélte, hivatkozással arra, hogy a kerületi ügyészség képviselője több olyan e-mailt is vád tárgyává tett, amelyeket a nyomozó hatóság a rendőrkapitányságon „jogerősen befejezett”, megszüntetéssel zárult eljárásban vizsgált. Ráadásul a nyomozás megszüntetéséről rendelkező határozatot az ügyészség hatályon kívül helyezte, így az újfent – azóta is – folyamatban lévő ügyben ugyanazon tényállás nem képezheti ismét vád tárgyát.

[10] Sérelmezte továbbá, hogy a sértett jóval nagyobb számban és terjedelemben, többnyire éjszakai időpontban küldött e-maileket az ő részére, mint ő sértettnek. Mindemelllett szavahihetetlennek is ítélte a sértettet, így – vélekedése szerint – az ítéletet nem lehetett volna a tanúvallomására alapítani.

[11] A terhére megállapított bűncselekményt a sértett által – állítása szerint – az ő sérelmére elkövetett és jogerősen megállapított bűncselekményekkel összehasonlítva, az alkalmazott intézkedést eltúlzottnak és az egyenlő bánásmód követelményét sértőnek látta.

[12] Indokai alapján elsődlegesen a jogerős ítélet megváltoztatását, és – bűncselekmény hiányában történő – felmentését, másodlagosan az első- és másodfokú ítélet hatályon kívül helyezését, és az elsőfokú bíróság új eljárásra utasítását indítványozta.

[13] 2. A Legfőbb Ügyészség a BF.695/2022/3. számú átiratában a terhelt indítványát részben törvényben kizártnak, részben alaptalannak tartotta.

[14] A Be. 650. § (2) bekezdésében és a 659. § (1) bekezdésében írt szabályokra utalva, a sértett vallomásának mérlegelését támadó indítványbeli okfejtést törvényben kizártnak értékelte.

[15] Álláspontja szerint a tárgyaláson részt vett ügyész perbeszédében az eljárás során előterjesztett vádmódosításokkal együtt fenntartotta a vádat, így azon a bíróság sem terjeszkedett túl az összesen 126 (helyesen 129) üzenet ítéleti tényállás részévé tételével.

[16] A BH 2011.302. számon közzétett eseti döntésre való utalással helytállónak vélte a bírói megállapítást, amely szerint pusztán a terhelt által elküldött üzenetek száma és rendszeressége alapján megállapítható a sértett magánéletébe való önkényes beavatkozás célzatával megvalósult tartós háborgatás. A bűncselekmény törvényi tényállása ugyanis anélkül is teljes, hogy a sértett elolvassa az üzeneteket, következésképpen azok tartalma sem bír jelentőséggel. Ezzel együtt arra is utalt, hogy a levelek között becsmérlő tartalmúak is voltak, ezért a bíróság azt is helyesen állapította meg, hogy a terheltet nem egyszerűen publicisztikák megjelentetésével összefüggő vagy folyamatban lévő jogi ügyek miatti kapcsolatfelvétel szándéka vezérelte.

[17] A kettős eljárás pedig csak perújítási – és nem felülvizsgálati – okot valósíthat meg, és kizárólag akkor, ha a terhelttel szemben ugyanazon cselekmény miatt több jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozatot hoztak, amit azonban az indítvánnyal és az eljárás ügyirataival sem tartott alátámaszthatónak.

[18] Mivel a bűnösség megállapítását és a cselekmény minősítését is törvényesnek látta, a kiszabott szankció vitatását is kizártnak ítélte.

[19] Indítványozta ezért, hogy a Kúria a jogerős ítéletet hatályában tartsa fenn.

[20] 3. A terhelt a Legfőbb Ügyészség átiratára tett, a Kúriára 2022. augusztus 25-én érkezett észrevételében kifejtette, hogy az ügyészi perbeszédet a tartalma szerint értékelve, az ügyészség valójában csak az „egyéb” kategóriába sorolt e-mailek tekintetében tartotta fenn a vádat; ellenkező esetben olyan cselekmény miatt indítványozná büntetőjogi felelősségének megállapítását, ami az álláspontja szerint sem valósít meg bűncselekményt.

[21] Ennek tükrében fenntartotta, hogy az „egyéb” üzenetek tíznél is kevesebb számára tekintettel a sértett rendszeres, tartós háborgatásáról szó sem lehet.

[22] Álláspontja szerint a célzat bizonyítása egyebekben nem is lehetséges, ami ahhoz vezet, hogy a zaklatás esetében a célzat megvalósulását egyszerűen „rámondják”.

[23] Újfént kifejtette, hogy a javára értékelhető büntetéskiszabási körülmények ismeretében megrovásnál súlyosabb intézkedést nem lehetett volna vele szemben alkalmazni.

[24] A 2022. augusztus 26-án érkezett észrevételében pedig a sértett – véleménye szerinti – személyiségjegyeit felsorolva leszögezte, hogy az „egyéb” kategóriába sorolandó e-maileket sem zaklatási, hanem indulatlevezetési céllal írta.

[25] **III.** A felülvizsgálati indítvány nem alapos.

[26] 1. A felülvizsgálat rendkívüli jogorvoslat, amely a Be. 648. §-a alapján csak a bíróság jogerős ügydöntő határozata ellen, kizárólag a Be. 649. §-ában tételesen felsorolt anyagi és eljárásjogi okokra hivatkozással vehető igénybe. A felülvizsgálati okok törvényi köre nem bővíthető, ezért az azon kívül eső anyagi vagy eljárásjogi kérdések a felülvizsgálatban közömbösek.

[27] A terhelt indítványában nem jelölte meg, hogy indítványát melyik, a Be. 649. § (1) és (2) bekezdésében meghatározott felülvizsgálati okra alapítja, ezért a Kúria azt tartalma szerint vizsgálta meg (BH 2003.355.). Tartalma szerint pedig a terhelt egyfelől eljárási szabálysértést – a vádon való túlterjeszkedést és „kettős eljárást” –, másfelől bűnösségének megállapítását, végül pedig a vele szemben alkalmazott intézkedést panaszolta.

[28] A Kúria ezért a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában és a b) pont bb) alpontjában, illetve a (2) bekezdésében írt törvényi okok figyelembevételével vizsgálta, hogy az indítvány alapot ad-e a felülvizsgálati eljárás lefolytatására, illetve annak eredményeként az ítélet jogerejének áttörésére.

[29] Ennek során elsőként abban a kérdésben foglalt állást, hogy az eljárt bíróságok megvalósítottak-e olyan, a Be. 649. § (2) bekezdésében meghatározott valamelyik felülvizsgálati oknak megfeleltethető eljárási szabálysértést, amely szükségképpen a jogerős határozat hatályon kívül helyezését vonja maga után. Az ilyen eljárási szabálysértés következménye, a jogerős határozat hatályon kívül helyezése ugyanis a büntető anyagi jog szabályainak megsértését érintő vizsgálódást okafogyottá teszi; az ugyanis azt jelenti, hogy a támadott határozatot – tartalmától függetlenül – kötelezően hatályon kívül kell helyezni, más döntés nem hozható, ezért anyagi jogi helyességének felülvizsgálata szükségtelen. Feltétlen hatályon kívül helyezést eredményező eljárási szabálysértés hiányában válik lehetségessé a büntető anyagi jog szabályainak megsértésére alapított felülvizsgálati okok fennállásának megítélése.

[30] 2.1. Eljárási szabálysértés címén kizárólag a Be. 649. § (2) bekezdés a)-f) pontjában kimerítően felsorolt törvénysértések képeznek felülvizsgálati okot. Ez azt jelenti, hogy eljárási szabálysértés vizsgálatára csak akkor kerülhet sor, ha azt a büntetőeljárási törvény a felülvizsgálat okaként tételezi.

[31] 2.2. A „ne bis in idem” elvét (a kétszeres eljárás tilalmát) alkotmányos szinten az Alaptörvény a XXVIII. cikk (6) bekezdésében rögzíti, hogy a jogorvoslat törvényben meghatározott rendkívüli esetei kivételével senki nem vonható büntetőeljárás alá, és nem ítéltető el olyan bűncselekményért, amely miatt Magyarországon vagy – nemzetközi szerződés, illetve az Európai Unió jogi aktusa által meghatározott körben – más államban törvénynek megfelelően már jogerősen felmentették vagy elítélték. Az alaptörvényi szinten deklarált tilalmat tölti ki részletszabályokkal a Be. 4. § (3) bekezdésének főszabálya, valamint a (4)-(8) bekezdésben törvénybe iktatott részletszabályok.

[32] A „ne bis in idem” elve ekként az újabb, illetve további büntetőeljárást kizáró hatással jár. A Be. 4. § (3) bekezdése a büntetőjogi felelősségre vonás eljárási akadályát rögzíti, aminek megsértése eljárási szabálysértésként – a Be. 608. § (1) bekezdés e) pontjára figyelemmel – csak a Be. 649. § (2) bekezdés d) pontja alapján, kizárólag abban az esetben szolgálhat a felülvizsgálat alapjaként, ha a bíróság tévesen állapította meg, hogy a cselekményt jogerősen elbírálták, és ezért a Be. 4. § (3) bekezdésének téves alkalmazásával szüntette meg az eljárást.

[33] Nem felülvizsgálati, hanem perújítási ok azonban, ha a terhelttel szemben ugyanazon cselekmény miatt több jogerős, a vádról rendelkező ügydöntő határozatot hoztak [Be. 637. § (1) bekezdés b) pont].

[34] A felülvizsgálati indítvány kétszeres eljárással összefüggő okfejtése ugyanakkor egyik iménti esetkörnek sem feleltethető meg. Az indítványból kiolvashatóan a terhelt által nem pontosított üzenetek miatt eddig egyetlen jogerős ügydöntő határozat született, mégpedig a jelen ügyben hozott ítélet. A rendőrkapitányság esetleges eljárást megszüntető határozata nem a bíróság ügydöntő, a vádról és a terhelt büntetőjogi felelősségéről mindenkire kötelező döntést tartalmazó határozata [Be. 456. § (1) bekezdés], így az jogerőre sem képes. Pontosan emiatt nincs akadálya a nyomozó hatóság által megszüntetett eljárás utóbbi folytatásának [Be. 400. § (1) bekezdés].

[35] Amennyiben tehát létezik olyan üzenet, amely a rendőrkapitányság – az indítvány szerint – megszüntetett eljárásának és a jelen ügynek egyaránt tárgyát képezte, az eljárás nyomozó hatóság által megszüntetése nem gátolta jelen ügyben a terhelt elmarasztalását azonos üzenet miatt. A rendőrkapitányságon esetlegesen utóbb folytatott eljárás tárgyának megítélése pedig a bíróság jelen ügyben hozott jogerős ügydöntő határozata ellen előterjesztett felülvizsgálati indítvány elbírálására hivatott Kúria hatáskörén kívül esik, az az adott ügyben sérelmezhető.

[36] 2.3. A vádon túlterjeszkedést kifogásoló terhelti okfejtéssel összefüggésben arra szükséges utalni, hogy a törvény kizárólag azt határozza meg felülvizsgálatot is megalapozó eljárási szabálysértésként, ha a bíróság a határozatát nem az arra jogosult által emelt vád alapján hozta meg [Be. 649. § (2) bekezdés c) pont].

[37] Ilyenről azonban szó sincs. Jelen ügyben pedig a közvádra üldözendő bűncselekmény miatt a hatáskörrel és illetékességről rendelkező Budapesti V. és XIII. Kerületi Ügyészség emelt vádat a terhelttel szemben, így a vád a jogosulttól származó.

[38] A felülvizsgálati ok beálltanak megítélése ugyanakkor nem csupán az adott cselekményre vonatkozó vádemelési jogosultság (az alaki legitimáció) vizsgálatát foglalja magában, de másrésről – értelemszerűen – annak a megvizsgálását is, hogy a bíróság egyáltalán vád alapján járt-e el {Kúria Bfv.II.1.522/2019/41. [61] bekezdés, Bfv.II.785/2020/6. [24] bekezdés, Bfv.III.226/2022/19. [116] bekezdés}.

[39] A vádemelés megtörténtéhez, erre tekintettel pedig a vád meglétéhez azonban nem férhet kétség, és abban az ügyészség a terhelt által a sértett részére a vádbeli időszakban megküldött e-mail üzeneteket tette a vád tárgyává. Szóba sem kerülhet, hogy a bíróság nem az arra jogosult által emelt vád alapján hoz ítéletet, ha a tárgyaláson részt vett ügyész a vád tárgyát képező egyes cselekmények alapján a vádirattól eltérő büntető anyagi jogi következtetéseket von le. A terhelti hivatkozás ekként még valósága esetén sem teljesíti a Be. 649. § (2) bekezdés c) pontjában írt feltételeket.

[40] Következésképpen, a terhelt indítványa az eljárási szabálysértések megvalósulását kifogásoló részében a törvényben kizárt [Be. 656. § (2) bekezdés a) pont].

[41] 3.1. A Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontja szerint felülvizsgálati indítvány terjeszthető elő, ha a bíróság a büntető anyagi jog szabályainak megsértésével állapította meg a terhelt bűnösségét.

[42] A felülvizsgálati eljárás megkerülhetetlen szabálya azonban, hogy a felülvizsgálati indítványban a jogerős ügydöntő határozat által megállapított tényállás nem támadható [Be. 650. § (2) bekezdés]. Ezzel összhangban a felülvizsgálati eljárásban a bizonyítékok ismételt egybevetésének, eltérő értékelésének, valamint bizonyítás felvételének nincs helye, a felülvizsgálati indítvány elbírálásakor a jogerős ügydöntő határozatban megállapított tényállás az irányadó [Be. 659. § (1) bekezdés].

[43] E szabályok pontosan abból fakadnak, hogy a felülvizsgálat a jogerős [azaz a Be. 456. § (1) bekezdése értelmében végleges és mindenkire kötelező döntést hordozó] ítélet elleni jogi, nem pedig ténybeli kifogások érvényesítését biztosító rendkívüli jogorvoslat. Éppen

ezért a jogkövetkeztetések helyessége kizárólag az irányadó tényállás alapulvételével ítéltető meg [BH 2021.280. (Bfv.I.1.004/2020/13.)].

[44] A tényállás irányadó jellege azt jelenti, hogy a felülvizsgálati eljárásban nem csupán a jogerős ítéletben írt tényállás támadhatatlan, de az a mérlegelő tevékenység is, amely e tényállás megállapítására vezetett. Ebből következően a felülvizsgálat során a felmerült bizonyítékok felülmérlegelésére, az ítéleti tényállás esetleges megalapozatlanságát érintő következtetések levonására, eltérő tényállás megállapítására az eljárási törvény nem biztosít lehetőséget.

[45] A sértett szavahihetetlenségére hivatkozva tehát a terhelt nem az irányadó tényállás alapulvételével, büntető anyagi jogi érveket felsorakoztatva kifogásolta bűnösségének megállapítását, hanem a jogerős ítéletben megállapított, a felülvizsgálati eljárásban érinthetetlen tényállást vitatva.

[46] A bizonyítékok újraértékelésének igényével benyújtott, eltérő tényállás megállapítását célzó indítvány alapján azonban a felülvizsgálat a törvényben kizárt [Be. 656. § (2) bekezdés a) pont].

[47] Ennek megfelelően a Kúria csakis a jogerős ügydöntő határozatban foglalt tényállás alapján fontolhatta meg a terhelt indítványában foglalt, bűnösségének megállapítása ellenében felhozott érveket.

[48] 3.2. Az irányadó tényállásból pedig a zaklatás Btk. 222. § (1) bekezdésében meghatározott törvényi tényállási elemei maradéktalanul kitűnnek.

[49] A terhelt az általa elküldött üzenetek tartalmi elemzését követően azon az alapon állította marasztalásának törvénytelenységét, hogy azok nagyobb részükben nem értékelhetők a sértett háborgatásaként, mert részint a róla szóló publicisztikákkal kapcsolatos sérteti joggyakorlás elősegítését, részint pedig a közös érintettséggel zajló peres eljárásokkal összefüggő, szükséges egyeztetést szolgálták.

[50] Az irányadó tényállás azonban egyáltalán nem tér ki a terhelt által a sértettnek címzett üzenetek tartalmára, amelynek folyamánként a tényállásból ki nem olvasható tényekre alapozott indítvány sem vezethet eredményre. Ha ugyanis a tényállás nem rögzíti, hogy a terhelt milyen tartalommal küldött e-maileket a sértett részére, úgy a terhelt által kívánt következtetések levonásának sincs ténybeli alapja:

- sem abban a kérdéskörben, hogy meghatározott tartalommal elküldött üzenetek nem teljesítik be a háborgatás ismérveit,
- sem abban, hogy hány darab, háborgató jellegűként nem értékelhető üzenetet tartalmaz a tényállás, és ehhez képest
- tartalmára tekintettel, és a sértett megfélemlítésére, illetve magánéletébe vagy mindennapi életvitelébe való önkényes beavatkozás célzatának meglétében hány darab üzenet valósítja meg a sértett háborgatását,
- végül, hogy e fennmaradó üzenetek számukra, gyakoriságukra tekintettel a háborgatásnak rendszeres és tartós jellege volt-e.

[51] Ilyen körülmények között a felülvizsgálati indítvány elbírálása valójában annak megítélését jelenti, hogy az irányadó tényállás alapján lehetséges-e állást foglalni a bűnösség megállapításának törvénysértő jellegét illetően.

[52] A Kúria következetes gyakorlata szerint a büntető anyagi jog szabályainak sérelmét jelenti, ha az irányadó tényállás alapján a terhelt büntetőjogi felelőssége nem dönthető el [BH 2021.325. (Bfv.II.80/2021/6.), BH 2021.8. (Bfv.II.131/2020/6.), BH 2014.103.I. (Bfv.III.868/2012/14.), BH 2013.55. (Bfv.II.351/2012/22.)]. Ugyancsak a büntető anyagi jog

szabályait sérti, ha a jogerős ítéletben megállapított tényállás alapján nem lehetséges a megalapozott állásfoglalás a terhelt cselekményének törvényes minősítése, következésképpen a büntetés kiszabása kérdésében (BH 1998.110.).

[53] Amint azonban arra a Legfőbb Ügyészség is helyesen utalt, a Kúria (Legfelsőbb Bíróság) a BH 2011.302. számon közzétett eseti döntésben már kifejtette, hogy a bűncselekmény elkövetési magatartása a háborgatás. Aki háborgat, az mást a nyugalmaiban zavarja meg a rendszeres vagy tartós, tolakodó, zaklató, kapcsolatteremtő magatartásával. Ebből a szempontból viszont érdektelen a magatartás irányultsága, annak pozitív vagy negatív hangvétele, sőt az sem szükséges a tényállásszerű magatartás megállapításához, hogy a neki elküldött üzenetek tartalmáról a sértett egyáltalán tudomást szerezzen. Az üzenetek elolvasása nélkül is megvalósul a bűncselekmény, ha a kapcsolatfelvételre irányuló magatartás a sértett életébe történő rendszeres és önkényes beavatkozás célzatával történik.

[54] A 2012. január 1-jét megelőzően meghozott és ezért korlátozott precedenshatással nem bíró [a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 41/C. § (6) bekezdés f) pont] eseti döntés indokait a Kúria is osztja.

[55] Ez azt jelenti, hogy a meghatározott időtartam alatt végrehajtott, a sértett akarata ellenében való kapcsolatfelvételi kísérletek jelentős száma önmagában eredezteti azok háborgató jellegüként való megítélését, függetlenül attól, hogy a kapcsolatteremtés eszközt jelentő üzenetek milyen tartalmat hordoznak.

[56] Következésképpen, teljességgel közömbös, hogy a terhelt milyen tartalommal küldött összesen 129 darab üzenetet a tényállásban írt időtartam alatt a sértett számára. A mintegy két és fél évet átívelő időszakban nagy számban elküldött kéretlen e-mailek szükségképpen a sértett háborgatásával jártak együtt, függetlenül attól, hogy postázásukra milyen okból vagy ürüggyel került sor. Az üzenetküldések tényállásban feltüntetett heti, napi gyakoriságára tekintettel az alapügyben eljáró bíróságok a háborgatás rendszeres és tartós jellegére is helytállóan vontak következtetést.

[57] Az sem kétséges végül, hogy a terheltet háborgató magatartásában a sértett mindennapi életvitelébe való önkényes beavatkozás célzata vezérelte.

[58] Ezzel összefüggésben a Kúria utal rá: a terhelti észrevételben írtakkal ellentétben a törvényi tényállás által megkívánt célzat megítélése nem közvetlenül a mérlegelés körébe vont egyes bizonyítékok értékelésével megy végbe. A terhelt szándékára, így a bűnösségére vont következtetés jogkérdés [BH 2021.4. (Bfv.III.1.491/2019/5.)], e jogi következtetés alapját pedig az irányadó tényállásban megállapított tények képezik. Azaz, a bíróság a bizonyítékok mérlegelése révén rekonstruálja a múltbéli valóság tényeit és a megállapított tények alapján foglal állást a terhelt szándékát – mint jogkérdést – illetően.

[59] A célzat az elkövető tudatában megjelenő, a cselekmény elkövetését motiváló gondolati tartalom, amelynek megléte az iméntiekkel összhangban a külvilágban is megjelenő életbeli tények alapulvételével dönthető el.

[60] Jelen esetben pedig az irányadó tényállás az elküldött üzenetek számának, gyakoriságának, az üzenetküldés időtartamának rögzítése mellett azt is feltünteti, hogy a terhelt és a sértett között személyes és „jogi” ellentét feszült. Ha pedig a terhelt a vele kifejezetten rossz viszonyban álló sértett részére a tényállásban megjelölt számú kéretlen üzenetet küldött, tudatában szükségképpen fel kellett merülnie, hogy a legalább heti rendszerességű kapcsolatfelvételi kísérletek már a sértett mindennapi életvitelébe való beavatkozással járnak együtt. Ha pedig a terheltnek tudnia kellett, hogy magatartása a súlyos ellentétekkel terhelt személyes kapcsolatukban érintett másik fél mindennapi életvitelét is befolyásolja, és ennek tudatában is két és fél éven át folytatta a rendszeresen visszatérő, háborgató magatartását, úgy kizárólag arra vonható következtetés, hogy az üzenetküldéseket

pontosan ennek az eredménynek a kiváltása motiválta. Azaz, háborgató magatartásának célzata a sértett mindennapi életvitelébe való, a kapcsolattartás ilyen formájának fenntartására (illetve annak hiányára) vonatkozó akaratát figyelmen kívül hagyó – önkényes – beavatkozás volt.

[61] A törvényben megkívánt tényállási elemek teljessége mellett az eljáró bíróságok tehát helyesen állapították meg a terhelt bűnösségét a Btk. 222. § (1) bekezdésébe ütköző zaklatás vétségében, ezért a Be. 649. § (1) bekezdés a) pont aa) alpontjában írt felülvizsgálati okra való hivatkozás nem alapos.

[62] 4. A Be. 649. § (1) bekezdés b) pont bb) alpontja kizárólag akkor ad alapot felülvizsgálatra, ha a bíróság a bűncselekmény törvénysértő minősítése miatt, vagy a Btk. más szabályának megsértésével alkalmazott törvénysértő intézkedést.

[63] A terhelt azonban kizárólag bűnösségének törvénysértő megállapítását állította (az előbbiek szerint alaptalanul), azt ugyanakkor mulasztotta megjelölni, hogy az eljáró bíróság a terheltre rótt bűncselekményt mely okból minősítette törvénysértően, vagy törvénysértő minősítés hiányában az alkalmazott intézkedés, illetve annak tartama – álláspontja szerint – a büntető anyagi jog mely szabályának megsértése folytán lenne törvénysértő.

[64] A büntetőjog más szabályának törvénysértő büntetés kiszabását (intézkedés alkalmazását) eredményező megsértése miatt ugyanis csak az olyan büntető anyagi jogi szabály megszegése képez felülvizsgálati okot, amelynek alkalmazását a büntetés kiszabása (intézkedés alkalmazása) körében a törvény az ítélembíró számára korlátok közé szorítva biztosítja, és elvételé miatt a Be. XCIV. Fejezete nem nyújt jogorvoslati lehetőséget. Ilyen esetben a büntetés (intézkedés) nem felel meg a törvénynek, mert joghátrányt ebben a formában a törvény nem tesz lehetővé [BH 2020.9. (Kúria Bfv.III.1.559/2018/10.)].

[65] Téves minősítés vagy anyagi jogszabálysértés hiányában pedig a kiszabott büntetés (alkalmazott intézkedés) neme és mértéke önmagában felülvizsgálat tárgya nem lehet. Ekként nem képezheti felülvizsgálat tárgyát, hogy a bíróság a büntetés kiszabása (intézkedés alkalmazása) során a Btk. 80. § (1) bekezdésének előírásait vagy a büntetéskiszabás során értékelhető tényezőkről szóló 56/2007. BK vélemény iránymutatásait miként vette figyelembe [BH 2019.158.II. (Bfv.I.1.134/2018/21.), 2016.264.II. (Bfv.I.415/2016/7.)].

[66] Következésképpen, felülvizsgálati indítvány arra sem alapítható, hogy az alapügyben eljáró bíróság a joghátrány meghatározása körében kellő súlyt tulajdonított-e az időmúlásnak, illetve a terhelt közérdekű munkavégzésének.

[67] A terhelt felülvizsgálati indítványa ezért a jogerős ítéletet a próbára bocsátás alkalmazása miatt támadó részében a törvényben kizárt [Be. 656. § (2) bekezdés a) pont].

[68] A kifejtett érvek mentén a Kúria – mivel nem észlelt olyan eljárási szabálysértést, amelynek vizsgálatára a Be. 659. § (6) bekezdése alapján hivatalból köteles – a felülvizsgálati indítványnak nem adott helyt, és megtámadott határozatot – a Be. 660. § (1) bekezdése szerint tanácsulésen – a Be. 662. § (1) bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

[69] A Kúria – a Kúria Elnöke számára a bíróságok szervezetéről és igazgatásáról szóló 2011. évi CLXI. törvény 10. § (2) bekezdésében biztosított felhatalmazás alapján, a Kúria ügyelosztási rendjének IV.6. pontjában írt rendelkezése nyomán – a Be. 655. § (1) bekezdésében írt főszabálytól eltérően öttagú tanácsban járt el.

[70] **IV.** A végzés elleni fellebbezés lehetőségét a Be. 6. § (4) bekezdése, a felülvizsgálatot pedig a Be. 650. § (1) bekezdés b) pontja zárja ki.

[71] A Be. 652. § (6) bekezdése szerint minden jogosult csak egyszer nyújthat be felülvizsgálati indítványt, kivéve, ha az újabb felülvizsgálati indítvány benyújtása a Be. 649. § (3)-(5) bekezdésén alapul. A Be. 656. § (4) bekezdésének első fordulata pedig akként

rendelkezik, hogy az ugyanazon jogosult által ismételten előterjesztett indítványt a Kúria érdemi indokolás nélkül elutasíthatja.

Budapest, 2023. március 23.

Dr. Somogyi Gábor s.k. a tanács elnöke, Dr. Metzing Márton s.k. előadó bíró, Dr. Harangozó Attila s.k. bíró, Dr. Demeter Zsuzsanna s.k. bíró, Dr. Boros Tibor s.k. bíró